

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Cdo/144/2023
Identifikačné číslo spisu: 6123357644
Dátum vydania rozhodnutia: 15.02.2024
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:6123357644.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: S T A B I L I T, spol. s r. o., so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Podjavorinskej 1621/9 IČO: 31 102 361, právne zastúpeného advokátom Mgr. Miroslavom Pavlíkom, so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Podjavorinskej 1922/9, IČO: 42 378 311, proti žalovanému: U. X., nar. J., bytom Y., právne zastúpenému advokátom JUDr. Petrom Škrabákom, so sídlom Banská Bystrica, Skuteckého 30, IČO: 42 186 421, o zaplatenie 136.000 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 19Up/1181/2023, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica z 21. septembra 2023 sp. zn. 19Up/1181/2023, takto

rozhodol:

Konanie o dovolaní proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica z 21. septembra 2023 sp. zn. 19Up/1181/2023 z a s t a v u j e .

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

I.

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením z 28. augusta 2023 č. k. 19Up/1181/2023-47, vydaným vyšším súdnym úradníkom, odmietol odpor žalovaného voči platobnému rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica z 24. júla 2023 č. k. 19Up/1181/2023-31, vydanému v upomínacom konaní podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUK“). Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný sťažnosť.

2. Okresný súd Banská Bystrica sťažnosť žalovaného zamietol uznesením z 21. septembra 2023 č. k. 19Up/1181/2023-58 a žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uvedeného uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že v rozhodnutí vyššieho súdneho úradníka nevzhladol žiadne pochybenia a stotožňujúc sa so závermi vyslovenými v odôvodnení predmetného uznesenia sťažnosť ako nedôvodnú zamietol. Ďalej konštatoval, že odpor proti platobnému rozkazu bol podaný elektronickými prostriedkami, nebol však podaný riadne prostredníctvom na to určeného elektronického formulára, preto nespĺňal náležitosti podľa § 11 ods. 2 ZoUK, a musel byť odmietnutý bez preskúmania

jeho vecnej stránky.

II.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie z 21. septembra 2023 č. k. 19Up/1181/2023-58 (ďalej ako „napadnuté rozhodnutie“) podal žalovaný (ďalej ako „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť obsahovo vyvodzoval z ustanovenia § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj ako „CSP“). Namietal, že postup súdu prvej inštancie, ktorý dôvod na odmietnutie odporu videl v tom, že odpor bol podaný na formulári „odpor proti platobnému rozkazu“ a nie na formulári „odpor proti platobnému rozkazu - upomínacie konanie“, bol neprimerane prísny a formalistický. Podľa dovolateľa podaný odpor napĺňal literu zákona, keďže bol podaný prostredníctvom formulára na to určeného, pri podaní odporu bol len použitý druhý z formulárov na podanie odporu proti platobnému rozkazu. Z uvedených dôvodov dovolateľ navrhol, aby najvyšší súd napadnuté rozhodnutie a uznesenie z 28. augusta 2023 č. k. 19Up/1181/2023-47 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súčasťou dovolania bol návrh dovolateľa na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu.

4. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že postup súdu prvej inštancie považuje za zákonný, preto navrhol dovolanie zamietnuť a žalovaného zaviazať na náhradu trov dovolacieho konania.

III.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) prvotne skúmal, či sú v prípade dovolania smerujúceho proti uzneseniu súdu prvej inštancie splnené podmienky pre jeho podrobenie dovolaciemu prieskumu a zistil, že tieto podmienky nie sú dané.

6. V zmysle § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

7. Podľa § 419 CSP dovolaním možno napadnúť rozhodnutia odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa. Najvyšší súd zdôrazňuje, že v zmysle tohto ustanovenia môže strana sporu napadnúť dovolaním iba rozhodnutia „odvolacieho“ súdu. Rozhodnutím odvolacieho súdu sa rozumie rozhodnutie vydané krajským súdom (§ 34 CSP) v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, preto dovolaním nemožno napadnúť žiadne iné súdne rozhodnutie.

8. Jednou z podmienok (každého) civilného sporového konania je funkčná príslušnosť súdu. Funkčná príslušnosť súdu vymedzuje rozsah pôsobnosti medzi jednotlivými článkami sústavy všeobecných súdov tak, že určuje, ktorý článok má prejednať a rozhodnúť konkrétny rovnaký spor (konkrétnu rovnakú vec). Ide o určenie, ktorý súd má uskutočniť konanie o danom riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku. Funkčnú príslušnosť súdu upravujú ustanovenia § 34 a § 35 CSP tak, že o odvolaní rozhoduje krajský súd, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 34 CSP) a o dovolaní rozhoduje najvyšší súd (§ 35 CSP). Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť (§ 239 ods. 1 CSP). O sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie (§ 248 CSP).

9. V danom prípade dovolaním napadnuté uznesenie o zamietnutí sťažnosti vydal na to funkčne príslušný súd prvej inštancie. Nejde teda o rozhodnutie odvolacieho súdu, preto takéto rozhodnutie dovolaním, ako mimoriadnym opravným prostriedkom, napadnuté byť nemôže. Za rozhodnutie odvolacieho súdu je považované výlučne rozhodnutie vydané v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

10. Dovolanie môže byť podané len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu; Civilný sporový poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť na prejednanie dovolaní smerujúcich proti rozhodnutiu iného ako odvolacieho súdu.

11. So zreteľom na skutočnosť, že dovolanie žalovaného smeruje proti rozhodnutiam súdu prvej

inštancie a funkčná príslušnosť najvyššieho súdu o ňom rozhodovať daná nie je, bolo potrebné konanie o tomto opravnom prostriedku v zmysle citovaného ustanovenia § 161 ods. 2 CSP v spojení s § 438 ods. 1 CSP zastaviť pre neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Rešpektovanie citovanej platnej procesnoprávnej úpravy je postupom, ktorý je založený na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (porovnaj tiež uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 20. októbra 2010 č. k. IV. U'S 389/2010 -14).

12. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd konanie o dovolaní žalovaného proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie zastavil (§ 161 ods. 2 CSP v spojení s § 438 ods. 1 CSP) bez toho, aby preskúmal vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia.

13. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 451 ods. 3, § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

14. Toto uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.